

Мандовський Василь Анатолійович

29.03.1993 – 09.09.2022

Загинув: с. Сухий Ставок, Бериславський р-н, Херсонська обл.

Похований: м. Радехів

Мандовський Василь Анатолійович
(29.03.1993 – 09.09.2022)

Старший сержант

Народився 29 березня 1993 року у м. Сокаль.

Зростав як усі діти: ходив в дитсадок, у 1999 році пішов у 1-й клас Стоянівської загальноосвітньої школи, яку закінчив у 2010 році.

Два роки навчався у Червоноградському гірничому коледжі, здобув професію механіка. Працював на різних підприємствах. Спробував і заробітчанської долі у Польщі.

З початком російської агресії, з 2017 по 2020 рік захищав на Сході нашу Україну.

У 2019 році, під час відпустки, одружився. Народилася донечка. Разом зі сім'єю проживав у м. Радехові.

Черговий раз перебуваючи за кордоном та дізнавшись про віроломний повномасштабний наступ ворога, терміново повернувся в Україну і зразу поповнив лави ЗСУ. Вже з 10 березня 2022 року ніс службу в 24-ій бригаді на Донецькому напрямку. Був відважним, сміливим воїном. Через півроку, 09 вересня 2022 року, під час виконання бойового завдання, від ворожої кулі Василь Мандовський загинув у с. Сухий Ставок Бериславського району на Херсонщині.

Сумують дружина Тетяна, донька, син, мати, брат, родина.

Похований в м. Радехів.

Посмертно нагороджений орденом «Хрест Героя» Громадської Спілки «Всеукраїнського об'єднання «Ми українці».

Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня посмертно (Указ Президента України від 8.11.2023 р. №743/2023 «Про відзначення державними нагородами України»)